

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Felíratdíjak árak: Egész évre 4 frt, félre 2 frt negyedévre 1 frtEgys. számára 10-kr Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.	Felolvasó szerkesztő és lapfőigazgató: ISSEKUTZ JÁNOS. Segéd-szerkesztő: TAUBER KORNÉL. Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda Gyulafehérvárt. Hirdetések díjszabály szerint.
---	---	--

Vakáció.

Kétféle aratás van minden esztendőben s körülbelül akkor ér véget az első, mikor kezdődik a második. A kaszás hadsereg most indul el, hogy meghódítsa az anyagi jólétet az országnak: az ő hadjáratába beleszól sok minden körülmény, mely kívül esik az emberi számításra. A fékezhetetlen elemek még az utolsó pillanatban is tönkre tehetik az egész évi szorgalom gyümölcsét és az optikai csalódásnak sehol sincs olyan bő tere, mint az országos termés megbecsülésénél, mielőtt a fedél alá jutott volna. Kedvezőbb a szellemi termés helyzete, mert azt nem sújthatja előre nem látott csapás. Az az eredmény, mit a tanuló ifjúság a lefolyt tanévben elért, nincs kitéve annak a veszedelemnek, hogy az utolsó pillanatban jégkár sújtsa, tűzvész elpusztítsa, de még a megbecsülésnél sem eshetik meg nagyobb tévedés. Be van jegyezve, regisztrálva és körülbelül tudva van az is, hogy mily mértékben járul majd hozzá a szellemi fejlődéshez.

Amde ezt a termést is biztosítani kell. A gabonát csak addig éri a rozsda, míg szabad ég alatt áll és be nem hordják a csűrbe; a szellemi munka magvát ellenben még akkor is fenyegeti ez a veszedelem, ha már véget ért az aratás. Tán leginkább akkor! Sok drága kincs van letevé a tanév végén a tanuló ifjúság agyának ama részében, ahol a memória székel, kézzel meg nem fogható, szemmel nem látható, egyes részeiben föl sem becsülhető érték hever ott. Jó puha

ágy van az ifjú szellem rugékonny párnáin, de haj, megvan az a rossz tulajdonsága is, hogy kissé illó természetű. Mint bizonyos lágnemű testek, nem szívesen időz zárt edényben, könnyen keveredik el, könnyen illan el, ha résre talál.

Innen van az, hogy sok derék és szorgalmas tanuló az új tanév elején megdöbbenve veszi észre, mennyire megfogyott az ő sok munka árán beszerzett készlete. Nem vett el belőle, nem pazarolta hiábavalóságra és mégis megcsappant felére, egy harmadára. Sőt még az is, mi megmaradt, színtelenebb, erőtlenebb, nehezen mozgósítható. Mintha megrozsdásodott volna az a mechanizmus, mely szállítja. A tanító pedig, ki hívva tanítványa tudásában, folytatni akarja ott, hol a megelőző évben a vizsga előtt elhagyta, csodálkozva veszi észre, hogy nagy űr tátong a tudás garmadában. Hova lett az, amie hiányzik? Mivé lett? Elpárolgott, ellilant, mert nem gondoskodtak róla a pihenés napjaiban, a rózsaszínű vakáció idején.

Ments Isten, hogy a mai tanrendszer mellett különben is tulterhelt ifjúság ellen törjek és azt tanácsoljam a szülőknek, hogy a vakáció alatt is iskoláztassák gyermekeiket. Ha volt valaha jól kiérdemelt pihenés, úgy bizonyára ama tanuló az, ki becsülettel állott helyt az évrő vizsgánál a keresztkérdések tüzeiben. De más a rendszeres tanulás és ismét más annak áttekintése és gyakorlása, mit már beszereztünk. A szülő gyermeke érdekében cselekszik, ha sem ő nem tekint a vakációt egy, az egész esztendőből kivasalt teljes különálló résznek, sem pe-

dig nem engedi, hogy a gyermek annak tekintse. Van bőven alkalom a testedző játékokra, a mulatságra, a jól kiérdemelt pihenésre, de közben gondoljanak mindennap a szülők és a gyermekek arra, hogy jó lesz biztosítani a múlt évi termést a jövő esztendő számára.

Hogy mi a biztosításnak legjobb és a mellett legegyszerűbb módja, arról a cikk írója tapasztalás útján beszélhet. Itt-ott már harmincz esztendeje, hogy bucsut mondott az iskolának, de még jól emlékszik, hogy mit mivelte néhány iskolatársával, aki egy faluba lakott vele. Összejöttek mindennap játszani, mulatni és egyszerre csak közülök valamelyiknek az az okos ötlete támadt, hogy megfordítják a vakáció idejére az iskolai rendet. Míg az iskolaév folyamán minden tanóra után 10-15 perc jutott a pihenésnek, a többi idő pedig a tanulásnak volt szánva, a vakáció tartamára ha 50 percig játszottak, 10 percig kölesönöscu kikérdezték egymást azokból a dolgokból, miket évközben elsajátítottak. S hogy rendszer is legyen a dologban, követték a megelőző tanév órarendjét. Ha hétfőn délelőtti jöttek össze játékokra, mulatságra, a délelőtti négy órából 10 perc jutott a latinak, 10 a magyarnak, 10 a mértannak és megint 10 a hittannak. S míg a tudományos kincs beszerzésére alig volt elegendő a 45-50 perc, a felfrissítésére és megőrzésére bőven elegendő volt az a tíz perc is.

Természetes, hogy ennek a gyakorlatnak is inkább játék volt a színe. De az eredménye egészen komoly volt. Az a néhány ifjú, ki közös erővel biztosította ily módon a megelőző

TÁRCSA

Ne kérdd...

Ne kérdd! ne kérdd, ki vagy te nekem,
Azt el nem mondbatom, csak érzem.

Sokszor szívembe nézek s látom,
Te vagy az én egész világom.

Neved ezernyi változatban
Ég ott — örökre oltthatatlan.

S bár annyi sok édes szavam van,
Az mind kevés, hogy elmondhassam:

Csak ráborulva vállaidra,
Csak édesen könyezve, sírva,

Hallgatni tudnék, mert úgy érzem,
Nincs arra szó: ki vagy te nekem!...

Amor violet.

Kedves Lajos barátom!

Igazán nagyon meg voltam lepődve, a mikor leveledet megkaptam. Azt írod nekem, hogy nevemet véletlenül megpillantottad egy tárcza alatt és tudakozdsz tőlem. Őt hosszú esztendeje annak, hogy mint boldog fiatal gyermekek együtt koptattuk a gimnázium padjait. Azóta nem hallottunk egymásról s annál jobban meghatott ez a véletlen találkozás. Valóban, milyen különös a Gondviselés utjai. Két jó barát elszakad egymástól, az élet árja messzire veti őket, hirt sem hall egyik a másikról s ime mégis összehozza őket a szeszélyes sors.

Azt írod leveledben, régi jó barátom, hogy a tárczám nagyon megindított s azt a benyomást tette reád,

hogy azt csak közvetlen behatások, személyes tapasztalatok alapján írhatom. És úgy hiszed, hogy a tárcza hőse, illetve jobban mondva hősnője, közeli viszonyban lehet velem; abban a történetben a magam szerelmének története van elmondva. — Igazad van, barátom abban a cikkben ideálomról és magamról írtam, bár az olvasók ezt talán nem is vették észre. Annál jobban esett, hogy te megértettél. Éppen azért ismered is — úgy látom, — az emberi lelkeket, mert hogy egy ilyen primitív történetből kombinálni tudtál. —

És mivel, a mint magad is mondod, nagyon érdekel ez a dolog, elmondom neked, az egészet, illetve megírom a tárczában közölt historia folytatását. Örövendni fogok, ha ez a folytatás is ép úgy érdekelni fog, mint a kezdete.

Szeretek régóta egy kedves és szép leánykát, igaz, tiszta szerelimmal. Egyszerű nevelő voltam Feketevárott még akkor, a midőn lángoló szerelmemre gyuladt szívem a gyönyörű leány iránt, a ki eleinte nem mutatta, hogy ő éppoly vonzalommal viseltetik irányomban. De a szív érzelmeinek nem lehet parancsolni s egy szép — legalább nekünk szép — napon megvallotta, hogy érzelmeimet, teljes mértékben visszonozza. —

A szerelmünk történetének most következő része épp oly sablonos, mint a legtöbb eféle história. De hát ilyenek a szerelem epizódjai. Jól mondja a szerelem világhírű dalnoka, Heine: „Es ist alt, doch bleibt sie ewig neu!“

Szívem bálványának édes atyja ugyanis nem jó szemmel nézte a mi ártatlan viszonyunkat. Zord szívi apa volt, a minők például a mai naturalisták korban az ötfelvonásos drámákban léteznek. Alig, hogy megtudta, mikép egymást szeretjük, szigorú lett leányához, engem pedig irgalmatlanul kitiltott a házból; azt mondva okul, hogy még fiatal vagyok és több év letelik, míg tanulmányaimat elvégzem. Addig pedig nem várhat a

leánya, mert a mai fiatal emberekben különben sem lehet bizoni.

Szegény apa! Elfelejtette, hogy ő is volt egyszer fiatal, ő is volt halálisan szerelmes és megelégedett arról, hogy az igazi szerelmenek nem állhatja útját semmi sem, mert az mint a zúgó folyam árja, áttör minden akadályon.

Megfontolhatta volna, hogy én — mintbogy a leányt igazán és örökké szeretem, — komoly igyekezettel arra fogok törekedni, mikép minél előbb elvégezzem nevez tanulmányaimat, biztos egzisztenciát szerezzek magamnak és elérjem azt a fokot, melyen állva, bátran megengedheti, hogy leánya nekem nyújtsa kezét.

Nem azt akartam én, hogy rögtön tartsuk meg eljegyzésünket, csak azt, hogy tovább is járassanak a házához, mint tisztesseges szándékú fiatal ember és együtt élvezhessük az előleges boldogság édes órait.

A kegyetlen apa, a ki talán soha sem érezte a reménytelen szerelem édesen fájó gyötrelmeit, nem volt belátással.

Én elkértem Feketevárról, de magammal vittem szívemben az ideálom kedves képét is megőriztem keblemben, mint a leány is az enyémet.

A szerelem Istene aztán mégis megsegített bennünket és kifogtunk az apa intézkedéseiből. Tovább is állandó levelezésben voltam ideálommal s nemcsak érzelmeink nem változtak, de még a leány anyja és nővére is tudott a dologról. És ők sem fordultak el tőlem, sőt igen kedveltek, a miért áldja meg a Mindenható őket.

Ez a körülmény enyhítette az elválás és távollét tájéalmait. Biztattuk egymást, reménykedtünk és én szeretett édes anyámnak is megírtam a dolgot, aki szintén nem kárboztatta ezt a tiszta és állhatatos vonzalmat.

Egyszer aztán, mikor vizsgámat letettem, visszatér-

esztendő szellemi termését a rozsdá ellen, nem is látott abban hiányt, mikor ismét iskolába került; az utolsó szemeig együtt volt az egész, sőt még esziszlódott, tartalmasabb lett és az egyes szem jobban fizetett. S ami szintén nem megvetendő gyümölcse volt ennek a játszva tanulásnak, cseppet sem esett nehezére egyiknek sem a tanulás újbóli megszokása. Pedig aki valaha diák volt, jól tudja, hogy kemény dió ez az újbóli beletörődés és sokszor betek is eltelnek míg a tanuló a tanulás mechanizmusához ismét hozzászokik.

Brassói levél.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Bekövetkezett nálunk az az időpont, midőn a politikusi, az agitátor, a filantrop és a kézműs embere egyaránt ámbíció mentes, szelíd — megközelíthető... azaz csak úgy, ha utolérni lehet; mert tudnivaló, hogy itt montanság, minden útban van, s csak az van ott hon, aki nincsen idehaza: a beözönlő, üdülni vágyó idegenek; de ezek is csak addig, míg megfelelő lakhelyre tesznek szert, azután ők is a többiek után indulnak, — szerteszéjjel a gyönyörű vidék még gyönyörűbb kirándulási és üdülhelyei felé. Azonban, ha jelenleg olyan újsághoz való hírekben szűkölködünk is, megemlékezésre méltó mindazonáltal akad a jelenből, valamint akad a közelmúltból is.

Brassó városa mindinkább épül és szépül. A román gymnasium is még áll és úgy látszik állani fog ezentúl is annak dacára, hogy államsegélyt nem kíván igénybe venni, még pedig a következő alapon: „A brassói román iskolák gondnoksága nem kért és nem fogadott el sohasem idegen államtól semmiféle subvenciót, hanem csak a Szent-Miklós templomtól, mely nem segítséget, de évi járadékot követel a román kormánytól azokért a javakért, melyek 1893-óta részéről a román kormány birtokába jutottak. A vallás- és közoktatásiügyi miniszter aggodalma a templomról — stb. Bizony megérjük még, hogy az oláh-muszkapénz magyarpolgár-jogot nyer hazánkban és a végén ki is szorítja a mienket...”

Püspök urunk tiszteletére előadni szándékolt (de elhalasztott) jótékony célú műkedvelői színi előadás kitűnő sikerrel és eredménnyel tartatott meg nem régen; a tiszta jövedelem 200 frt. volt. A helybeli Nemzeti Szövetség intézősége most abban fáradozik, hogy állandó színtársulatot hozzon Brassóba és nagy energiával működik ezen eszme mielőbbi megvalósulásán. — A Brassói Magyar Dalárda is csak a minap tartotta meg nyári hangversenyét nagy közönség részvételével, szép anyagi sikerrel. A dalárda rendelkezik vegyes karral is; ehhez véve a promgramm szerinti énekszólokat, duffeket, zongorajátékot, — igen változatos és élvezetes műprodukciókat volt képes bemutatni. Azonban az ügy iránti érdeklődés hanyasága, — mint máshol, — itt is mutatkozik és lehet mondani, hogy ennek a dalárának is a léte csak egy pár kiválóan lelkes tag kezébe van bízva.

A vizgákkal, az oláh iskolákat kivéve, (ott a régi időszámítás divik) mindenütt végeztek. A helybeli román k. gymnasiumnak jun. hó 27-én tartott évszázados ünnepélyén püspök urunk ó méltósága előlélt. Az ün-

tem Feketevárra, mert nem bírtam volna ki tovább, hogy ne lássam szerelmem tárgyát. Találkoztam az apátudta nélkül a kedves lánygyal, kibeszéltük magunkat és mindent szépen kiterveztünk.

Megállapodtunk abban, hogy a leány tovább is várni fog rám, míg tanulmányaimat teljesen befejezem. Ha tovább haladok s utolsó vizgámat is leteszem újból ellátogatok Feketevárra, de most már egyenesen az apához megyek. Remélem, hogy végre megtörök érzéketlensége és beleegyezést adja ezúttal már abba, hogy eljegyezzem magamat a leánynyal.

2-3-évi mulva nagykoru leszek, és nőül vehetem azt, a kiért oly sokat kellett küzdenem, a kiért oly nagy és szinte áthághatatlan akadályokon kellett áttörnem.

A jutalom annál édesebb lesz, s szerelmünk annál tovább tart. Vagy mit is mondok: tovább! örökké a sirig.

Most hát barátom, boldog vagyok. A remény éltet és erőt ad ahhoz a küzdelemhez, mely még előttem áll.

Adja Isten, hogy reményem ne hiúsuljon meg és bírassam azt az édes szép teremest, a kit annyira szeretek, s a ki engemet annyira szeret. Amor vincit. A szerelem győzedelmeskedett!

Ime ez a folytatás, a mire kíváncsi voltál. Elmondottam egyszerű, de igaz szavakkal.

Most pedig áldjon meg az Isten, édes barátom! Őszintén kívánom neked, hogy legyél épp olyan boldog, a minő boldogságban nekem részem van.

Maradok tisztelő bived és igazán szerető barátod

mezei Falu Kornél.

nepély végén az öt rajongó szeretettel körülvevő tanári karnak és deáksergeknek magas megelégedését nyilvánította az eredményes haladás és magas színvonalú nagy hatással végbevitt ünnepély fölött, saját tárczájaiból több érdemes tanulót jutalmazván meg ezúttal. — Az érettségi vizsgák is kedvezően töltek ki; 14 érettségozó közül csupán 1 vettett vissza két óra, — az az egy is a németből bukott meg.

A közeli napokban átutaztában meglátogatta Brassót Rédei Ferenc az Alkotmány s. szerkesztője, kitől, — fővárosi ember lévén, mint közvetlen forrásból, sok érdekes dolgot hallottunk.

Két dolog kötötte le leginkább figyelmét: a vidék nagyszerű szépsége és — Brassó város tisztasága.

No, de ezzel be is fejezem soraimat, melyek után minden jót (sok előfizetőt) kívánva a T. Szerkesztő úrnak vagyok

Brassó, 1898. júl. 3

kiváló tisztelettel
(C.*)

Spaller József jubileuma.

Spaller József 25 éves néptanítói működésének jubileumát — mint erről lapunk előző számaiban említett tettünk — múlt hó 30-án ünnepelte meg Zalatna hegyközsorított bányaváros lelkes közönsége.

Igen, maga a közönség ünnepelt. A közönség kívánta, ő öhajította a tanítói pályán negyedszázadon át becsülettel, lankadatlan ügybuzgalommal és kitűnő eredményekkel sáfárkodó, de közöttük csak rövid négy év óta a társas életben úgy, mint az iskolában egyforma lelkesedéssel működő kedvencét életének e nevezetes napján mindama kitűnő figyelemben és örökbecsülettel meglepetésekben részesíteni, melyekben csak egy ilyen múltú tanítónak lehet része, és melyekkel csak egy ilyen kiváló szép tulajdonokkal bíró közönség kedveskedhetik, mint Zalatna hazafias, művelt, a közügyekben őszintén fáradozó méltányolni tudó és akaró lelkes közönsége.

Spaller József mindössze négy év óta lakója Zalatnának. A m. kir. állami ipari szakiskolában az elméleti tárgyakat tanítja kormányi kinevezés és utasítás folytán. Itt fejt ki, különösen a magyar történelmi és irálytani tárgyaknak tanítása közben azt a magyar hazafias szempontból megbecsülhetetlen tevékenységet, melyért őt Zalatna közönsége így kívánta megfizetni és a mely a szakiskola minden tagján, tanuló és tanítón napról-napra oly őrvendefes nyomokat hagy maga után. „S a társadalmi életben?!” Szinte fölösleges ezt bővebben fejtegetni. Az eddig Zalatnán töltött életidőjére tekinteth vissza Spaller a legnagyobb meggyugvással és a legboldogítottb önérzéssel. Az utóbbi négy év alatt keletkezett intézmények alkotása körül neki mindenikben tekintélyes része van s többeket az ő kiváló gondoskodásának, haladásra ösztönző kitaró buzditásainak lehet köszönni. Nemzeti ünnepnapjaink méltó megünneplései, közmívelődési célzattal megindított társasegyletek, daloskör, felolvasó estélyek, zeneműkedvelők nyilvános szereplései, iparos testület létesítése, iparos ifjak önképző körének megteremtése érdekében kifejtett fáradozásai stb. stb. mind a Spaller érdemei közé tartoznak.

Be kell vallanunk azonban azt is, hogy Spaller az ő törekvéseiben nem áll egyedül, ezéjainak elérésében nagyban segíti a haladásra fogékonyssággal bíró közönség, vállalatát erős oszlopok támogatják, a legelőkelőbbek, kik között papok, orvosok, bányahivatali főtisztviselők, az ő tanáriarsai, pénztárczai elsőbbségek és a polgárság legjava karöltve munkálják az ő lelkeben megfogamzott eszméket.

Jubileumát Zalatna közönsége öhajította hálából megünnepleni, s az ünnepség rendezését a szakiskola tanári kara vállalta kollegiális szeretettel öi magára.

A hivatásának teljes odaadással élő tanító, midőn jubileuma napján az iskolába menendő vala, meglepte az a minden arczról leragadó öröm és szokatlan ünnepies külső, melylyel az úton lépten-nyomon találkozott. Kiténtető üdvözlések, baráti meleg kézszorítások, szerencsekívánatok kísérték a már előre feldisített iskolába, hol saját osztályába lépe: Csánky József szakiskolai igazgató fogadta a félkörben állott tanári karral a jubiléus tanítót, kit hosszabb beszéddel üdvözölve szerencsét kívánt a nevezetes nap alkalmából, biztosítván őt teljes és soba nem lankadó kartársi szeretettel. Az igazgatónak szívből jött és szívhez szóló szavaira harsogó éljenzésben tört ki a lelkesültség, melynek csillapultával Spaller próbálta meg, hogy köszönetet mondjon a felebaráti és pályatársi szeretetnek ilyen ritka szép megnyilvánulásáért, de szándéka csak félig sikerült, mert a nem várt kiténtető figyelem annyira meghatotta, hogy háláját könnyezve, csak rövid szavakkal fejezhette ki.

Innen egy másik osztályba vonult a tanári kar, hol Spallernek babékoszorított arczképe vala felállítva, melyet a szakiskolának egy kiváló ügyes kezű tanulója rajzolt. A köcsiszlók osztályában újabb meglepetések várták az őrvendő jubiléus, egyik tanuló egy hegyi kristályból csiszolt monogramos pecsétnyomót, másik egy márványlapocskát nyújtott át, melyen Spaller neve és állása vala aranyos betűkkel rendkívül csinosan rávésve. Míg a társaság a megemlékezés ezen kedves tárgyaiban gyönyörködött, néhány szakiskolai növendék a babékoszorított életnagyságú arczképét hazavitte a jubiléus lakására és ott az ünnepelt tanító dolgozó szobájában helyezte el, úgy hogy, midőn

* Örömmel vett ezikkét — mint látja — megrövidítették. A kihagyott részeket közlése csak egy kellemetlen ügy emlékeztetésére szolgált volna. Minek felújítani a már gyógyuló-féltlen levő méltatlanul égett sebet! S éppen mi, a kikről most is azt írta a Herkő Péter, hogy recipált lap vagyunk. Hiddje el, ezek közléseivel félre magyarázták volna szándékunkat. Jobb így. Szerk.

Spaller József hazatért, a képet a falon találta lthon már ekkor a távolabbi üdvözlések tolmácsolói is megérkeztek. Levelek és sürgönyök borították a jubiléus tanító író asztalát, volt tanítványai, tanítótársai, jóbarátjai keresték fel szerencsét kívánó soraiakkal a népszerű tanítót. Egy képes levelezőlap is volt a többiek között, mely Fiuméből volt keltetve, s melynek tartalma láthatólag a legjobb emlékeket idézte fel benne.

Egy sürgöny pedig a következőleg hangzott: „A ki a huszonötre jól rászolgált, megérdemli az ötvenet is.” Általános derűtséget keltett ez a sürgöny a kedves tanító lakban nagy számmal egybegyűlt tisztelgők között, kik a jubiléus vendégszerető asztalánál elköltött villásreggeli után meghívták a 25 éves tanítót, hogy a tiszteletre rendezett diszebeden jelenjék meg.

Nem atele program szerül, kimért udvariaskodással fűszerezett bankett volt ez, hanem a zalathnai társadalmi viszonyokat dícséretesen jellemző családi ebéd; melyen a résztvevők mint egy család tagjai, mint édes testvérek érezték magukat. Ott láttuk a bányavidék legkedveltebb emberét Csiky János román. kath. főesperest, zalathnai plébánost, Montani Gyula gör. kath. esperest, Koós József főbányahivatali főnök, kir. bányatanácsost, Alexi György vegyelemző hivatali főnököt, Kurovsky Zsigmond kohóhivatali főnököt, I. Oelberg Gusztáv kir. bányakapitányt, Molnár Károly m. kir. főerdész, dr. Szontagh Adolf kincstári bányaróvost és tb. megyei főorvost, Széles Géza és Paasperi Károly főbányabiztosokat, Köhler János főbányahivatali számvizsgálót, Venáček Mihály főhiv. pénztárost, Poós Lippót főhiv. pénzt. ellenőrt, Benkő Kálmán gyógyszerészt, Kovács Ignác áll. isk. igazgatót, Schmidt Rózika áll. isk. tanítót, Csánky József áll. ipari szakiskolai igazgatót, Löving János takarékp. főkönyvelőt, Gere András főbányahivatali iroda tisztet, Mihálovics vegyelemző hiv. tisztet, Sallak György bányaszántisztet, Zákoffy Antal többszörös házibirtokos, volt nagykereskedőt, Magyary Mihály állami isk. tanítót, Gál József, Knopf Venczel, Pongrácz, Kolonics, Váczy és Bartha Gyula ipariszakiskolai tanárokat, illetve művezetőket, Áaron Ferenc mérzáros mestert, stb. stb.

Midőn a jubiléus nagyobb számú kíséretével megérkezett, a zalathnai daloskör üdvözlő dallal fogadta, a társaság pedig egyre fokozottabb lelkesedéssel üdvözölte a kedvelt zalathnai polgárt.

Ezután ebédhez ült az ünnepelő társaság. A harmadik fogás után a pohárköszöntések egész legiója következett. Csiky János főesperes-plébános tartotta az első felköszöntőt, melyben kimutatta a tanítói hivatás magasztosságát, s példányképpül állította Spallert, ki hivatásának emberül megfelelt. Utána Csánky József emelkedett szólásra, üdvözlőlvén a megjelent előkelőséget, köszönetet mondva Zalatna mindenrangú és rendű polgárságának, hogy az eredetileg tőle származott eszmét, a jubileum megünneplését olyan általánossággal felkarolta. A tetszéssel fogadott szép beszéd után Montani Gyula gör. kath. esperes mondott egy tartalmas, hazafias szellemű szónoklatot, mely mintegy villanyáram hatotta át az egész társaságot. A magyaros ösztöniséggel és tiszta magyar zamattal elmondott beszéd a kölcsönös szeretet és honpolgári bizalomban látja a haza felvirágzását biztosítva, erre inti, ennek további gondos ápolására hívja fel a polgárságot, éltetvén a jubiléus, ki e tekintetben már igen sokat tett és még sokat tehet. — Taps, éljenzés sürűn követte egymást a gyújtó tűzzel elmondott szép beszéd után, s a szónokot mindenki sietett üdvözölni. Ezután Spaller József köszöntö meg egy hosszabb díkezőben a tapasztalt szeretet és ragaszkodást, melyben Zalatna város polgársága minduntalan részesíteti őt, poharát Csánky József igazgatóra írtván. Beszéltek még: Molnár Károly m. főerdész, Széles Géza főbányabiztos s Papp György gyulafehérvári polgár, ki a zalathnai arisztokráciára írtitt poharát.

Fekete kávézás alatt a daloskör adott elő néhány kiválóbb énekszámot. Knopf Venczel pedig okarino- és Gál József művészi esellő zenejátékával kedveskedett a jó hangulatban mulatozó társaságnak.

Délután 4 óra körül végződött ezen kedves és az ünnepelt tanítóra örökméltu ünnepség, melynek folyamata alatt még az a ritka kiténtetés is osztályrészeül jutott a jubiléusnak, hogy Zalatna legelső asszonya: Lukács Béláné ő kegyelmessége nevében is üdvözlést kapott.

Legyen neki talizmán e magas helyről jött figyelem, legyen buzdítója ez az elismerés a további munkában, hogy rövid idő múlva érje el a legmagasabb kiténtetést, a koronás arany érdemkeresztet.

Levelező.

Irodalom és művészet.

* A Jászai Somogyi-féle művészi hangversenyt mint már előbb megírtuk — elhalasztották, még pedig értesítésünk szerint egész szeptemberig. Az előre váltott jegyeket a művészek impressariójának gyulafehérvári megbízottja: Natálly József úr visszaváltja, illetve az értük fizetett összeget visszatéríti.

* A Kakas Márton egy kiténtően szerkesztett pompás élezzel, mely csupa humor és jókedv. Szpecialitás a maga nemében, mert munkatársai a legkiválóbb magyar írók közé tartoznak. Ott van elsősorban Sipulusz (Rákosi Viktor), aztán az eredeti magyar észjárású Göre Gábor bíró úr (Gárdonyi Géza), a szellemes Szomaházy István, a ki most egy eredeti szatirikus regényt ír a Kakas Mártonba, melyben a budapesti színészeket figurazza ki. A nagyon ajánlható élezzel az egész évre csak egy 4 frt. A kiadóhivatal címe: Bpest, Rökk-Szilárd-u. 4 sz.

* **Bokody Antal** kitűnő magyar színtársulatának, amely még mindig *Tordán* működik, igen jó saísonja van. Mióta *Németh* karmester legyergyakorlatai Gyulafehérvárt szolgálták és Tordára visszatért, egymásra adják elő a legkitűnőbb operetteket is és sok olyan darabot, a mit nálunk sem játszottak. Legutóbb *Bokody* Antal igazgatónak volt jubileumi jutalomjátéka és mint egy kis reporterum onnan írja, igen nagy sikere volt. A két *Rantzau*-t adták zsúfolt ház mellett, az előadásnak több mint 150 frt. jövedelme volt. Majd egy arany óraláncot és nagy babérkoszorút nyújtottak át a derék igazgatónak. Így hát Tordán — legalább anyagi tekintetben — jobban megbecsülték Bokodyt, mint nálunk, a mi bizony eléggé sajnálatos jellemző körülmény. *Harkányi* Gizellának is volt Tordán jutalomjátéka. *Lilinek* ennek az elbűvölő kedves zenéjű operettnek czimszerepét adta, nagyon szépen énekelve és játszva. A mult napokban adták a *Sardou* „*Odette*“-jét is, a mely *Bokody*-nak egyik legjobb szerepe. A közönség halás is volt a gyönyörű alakításért. Épp oly szépen játszott *Völgyi* Ilonka a társulat legjobb énekesnője, a ki ezattal társadalmi színműben mutatta be tehetségét. *Berangeres* szerepében bebizonyította *Völgyi* Ilonka, hogy nemcsak szép hangú primadonna, de éneknélküli darabokban is keresni kell a párját. Igazán sajnáljuk, hogy ilyen szerepben nem láttuk nálunk. A tordai közönség tehát méltányolni tudja a színeszek érdemeit és töle telhetően jutalmazza is, a mi dicséretes dolog. Különben most már nem sokáig maradnak ott, hanem tovább folytatják körújukat.

* **Altman** Leó hegedűművész, városunk szülőtte *D. Boér* Elza volt operai növendék és *Pallós* Pál zeneutató társaságában a minap Kerecsan, Kisújszálláson és Szarvason hangversenyezett, mindenütt igen nagy sikerrel. A művészeket nagyon szívesen fogadta a közönség, a mely különösen *Altman* Leót tüntette ki tapsaival.

* **Táncziskola.** A táncztanítás már javában folyik a „Nemzeti Szálloda“ nagytermében, hol szombaton lesz az első nagyobb gyakorlati tánczkoszorú katonai zenével. Ez alkalommal részt fognak venni a tanuló ifjúság, a kereskedő ifjak és a jobb körökből való családok.

Ujdonságok

Gyulafehérvár, 1898 július 7.

— **Miniszteri elismerés.** Körner József, városunk közbeesült és tisztelt polgára abból az alkalomból, hogy 25 év óta működik, mint tüztöltő parancsnok, a belügyminiszter ő nagyméltóságától a következő elismerő iratot kapta.

Magyar királyi Belügyminiszter.

Sz. 3546 — 1898 eln. Alsófehérmegye főispánjának t. évi június hó 12-én 171 eln. sz. a. kelt jelentéséből értesültem, miszerint a Gyulafehérvár városi önkéntes tüztöltő egyesület f. évi július hóban üli meg fenállásának negyedik százados évfordulóját.

Tudomással bírván arról, hogy Uraságodnak a szóban levő egyesület megalakításában és szervezésében, valamint eddigi sikeres működésében mily jelentékeny része van, részemről is örömmel használok fel jelen alkalmat arra, hogy Uraságodnak e részben kifejtett buzgó és önzetlen szolgálataival szerzett érdemeiért elismerésemet nyilvánítsam.

Midőn Uraságodat erről értesitem, egyben azon reményemnek adok kifejezést, hogy az egyesület további fejlesztése érdekében jövőben is készséges odaadással fog működni.

Budapesten, 1898 évi június hó 17-én.

Perczel, s. k.

Az elismerő irat átadása végett bajtársai vasárnap június hava 26-án 2 órakor rendkívüli közgyűlésre gyűltek egybe. A közgyűlés Halmi István és Dergán Béla parancsnoksági tagok vezetése alatt egy bizottságot küldött ki az ünnepelel meghívására. Ez idő alatt a tüztöltők az őrtanya udvarán sorba állva vártak, hol még megjelent városunk derék polgármestere és lapunk szerkesztője is. Midőn az ünnepelel megjelent, dörgő éljenzessel fogadták és a zenekar rázendítette a Körner-indulót. A zene után Roska József tüztöltő főparancsnok a csapat élére állt és szép lendületes beszéddel üdvözölte a jubilánst, ki egy negyedszázadon át kitartó munkássággal és szakértelemmel örködött polgártársai vagyonának megmentésén, s beszédje végén átadta az elismerő iratot. Az ünnepelel meghatva választott beszédje után a város közönsége nevében Novák Ferenc kir. tanácsos polgármester üdvözölte. Az ünnepelel a csapat tisztelgésével ért véget, mely katonai magatartással vonult el az ünnepelel előtt. Este a Knapp-féle vendéglőben tisztelgetésre társas összejövetel volt, mely után zenekar az ünnepelelnek serenádót adott. Mi is tiszta szívből üdvözöljük a tüztöltő-egyesület derék h. főparancsnokát, kívánva neki, hogy még igen sokáig vezethesse, buzgó és szakértelemmel a tüztöltő egyesületet. Eljen!

— **Az alsófehérmegyei régészeti, történelmi és természettudományi társulat** a hó 3-án tartotta meg a városához nagy termében tizedik népes köz-

gyűlését Csató János kir. tanácsos alispán elnöke alatt. A közgyűlést délelőtt 11 órakor megtartott választmányi ülés előzte meg, melynek kebléből egy az elnök vezetésével kiküldött nyolcztagú bizottság alakult felkérő Gróf Majláth Gasztáv Károly erdélyi püspök urat a társulat védnökségének elfogadására. E bizottság $\frac{3}{4}$ 1 órakor tiszteltette ő méltóságánál, ki a védnökséget elfogadta és az egyleti tagok közé 100 frt alapítási tőkével belépett. Délután 4 órakor tartott meg a közgyűlés. Titkár Kóródy Péter dr. olvasta fel gazdag tartalmu évi jelentését, majd Erőss József gym. tanár tartotta meg a lapunk jövő számában közlendő felolvasását, melyért a közgyűlés többszörösen megéljenezte. Ezután a választmányi tagok $\frac{3}{4}$ e része lett kisorolva, kik újból bevalasztattak, s tekintve, hogy két tag helye elhalálozás folytán megtűrt, e két hely újból választás által töltetett be. A hunyadmegyei régészeti egyesület Tégla Gábor igazgató és Veres dr. tanárok, az EKE. pedig Novák Ferenc kir. tanácsos képviselte. Táviratot küldött gróf Kun Géza a hunyadmegyei társulat régészeti egyesület elnöke. A közgyűlés a tagdíjak körüli intézkedést a választmány által kiküldött bizottságra bízta. Az elnök rövid beszáró és dr. Ujfaluassy József kanonoknak az elnököt üdvözölő igen szép beszéde után a gyűlés 6 órakor véget ért. Nem hagyhatjuk említés nélkül azon diszes hölgykoszorút, mely a gyűlésen részt vett, és jelenlétével emelte a gyűlés díszét, — kiknek a mindig lovagias elnöklők köszönetét nyilvánítták.

— **Főlszentelés.** A gyulafehérvári papnevelő intézetben végzett hittanhallgatókat e hóban fogják főlszentelni, még pedig e hó 10, 12 és 14-én.

— **Iparosaink tánczvizalma** iránt, mely f. hó 10-én vasárnap fog a Lövészhez című kerthe-lyiségben megtartatni, élénk érdeklődés nyilvánul minden körben. Tudomásunk van róla, hogy a legelőkelőbb családok részt fognak venni a kedélyesnek ígérkező mulatságon. Különösen dicséretre méltó az egyes hivatali főnökök ama szándéka, hogy hivatali személyzetük élén testületileg akarnak megjelenni a mulatságon. Ha jól vagyunk értesülve, még Gyulafehérvár két legmagasabb társadalmi állású férfja is (katonai és polgári részből) meg fogja látogatni az iparosok mulatságát. Hozza Isten! Ennél szebb dolgot aligha tehetnének.

— **A szászsebesi nemzeti szövetség** hölgybizottsága az ottani nemzeti szövetség javára hangversenyt rendez a következő műsorral: 1. Magyar ábránd (Mihálytól), zongorán előadja: Nagy Gizella k. a. — 2. Humoros fölolvadás, tartja dr. Balassa Antal úr. — 3. Levél-ária Rip-Rip operettből, énekl: Somkereké Gusztávné úrnő. — 4. Monolog, előadja: Hidvéghy Valéria k. a. 5. Ronds brillant (Webertől) zongorán előadja: Kendefy Etelka k. a. — 6. Arlequin Serenádja, (Bajazzók-ból), énekl: Pataky Lászlóné úrnő. — 7. Melodráma, előadja Molnár Klára k. a. és Somkereké Gusztávné úrnő. — 8. Hegedű solo „Hullámzó Balaton“ (osárdá jelenet Hubaytól) előadja: Hosszú Elemér úr. — 9. Monolog, előadja: Jesezszy Ferencz úr. — 10. Magyar népdalok ezimbálon előadja: Szentgyörgyi Margit k. a. A rendező bizottság tagjai: Somkereké Gusztávné elnök, Nagy Lászlóné társelnök, Földes Tamásné titkár, Krauze Károlyné pénztáros, Hidvéghy Valéria vizalmi elnök, Molnár Klára jegyző. A hangverseny f. évi július hó 10-én vasárnap esti 8 órakor lesz a szászsebesi „Arany orszlán“ szálló nagytermében. A belépti díj egy korona.

— **Az alispán bizalmas levelei.** Marosföld megye legutóbbi rendes közgyűlésén nyárádszeredai főszolgabírónak szótöbbséggel dr. Nagy Józsefet választották meg. A választás megsemmisítése tárgyában Berzenczey István szentháromsági nagybírtokos, megyebizottsági tag most, mint tordai tudósítónk jelenti, felebebezt adott be, előadva ebben, hogy a választás az alispán korteskedésén alapul, a mennyiben a közgyűlést megelőző napokban Deésy Zoltán alispán a bizottsági tagokhoz „bizalmas“ leveleket intézett s ezekben dr. Nagy József megválasztását kérte.

— **Öngyilkosság.** Brassai Artur, a ki asztalos volt, legutóbb egy szászvárosi mesternél dolgozott. De a munkaadója felmondás nélkül birtelen elbocsátotta, bár Brassai szorgalmas, derék munkás volt. Az elbocsátást egy kissé szívére vette ugyan, de azért reménykedett abban, hogy majd kap másutt munkát. E célból — anélkül, hogy ugyanott lakó szüleinek szolt volna, Kolozsvárra utazott. Mikor azonban ott sem kapott munkát, az önértékes fiú annyira elkeseredett, hogy revolvert vásárolt és öngyilkosságra határozta el magát. Kolozsvárról Maros-Szt.-Imrre akart utazni, a hol rokonai laktak. De útközben kiszállott és pedig Tüvisen, a honnan gyalog indult el a vasúti sínek mentén. Maros-Szt.-Imre közelében aztán meglötte magát. Ugy találtak ott meg jóval később vértöcsa közepett. Az egyik vonatra fölverték és magához tért és kérte, hogy Maros-Szt.-Imrén tegyék le. De a vonatvezető, minthogy ott kórház nincs, Gyulafehérvárra hozta be. Az itteni városi kórházban helyezték el s Roska főkapitány rögtön táviratoztatt a fiú szüleinek. Az apja el is jött. Időközben dr. Náthán városi főorvos egy rendkívül ügyes operációval kivette testéből a golyót és így megmentette az ifjú életét. Brassai annyira jobban lett, hogy csakhamar elhagyhatja a kórházat.

— **Nagy az öröm az iparosok körében** ama bir ballatára, hogy májálisukat a legmagasabb körökből is többen fel fogják keresni Szó, a mi szó, örömtük nem ok nélkül való, mert mint halljuk, egy

olyan úri társaság készül megtszteni az iparos osztályt, minőt nem mindennap lehet együtt látni. A főúri társaság ezáltal mintegy bátorítani kívánja az iparosokat korszerű tevékenységükben a elismeréssel akar lenni a fervebe vett kiállítás megvalósításának nehéz, de közgazdasági eredményeiben megbecsülhetetlen hasznu vállalkozása iránt.

— **Jurista-mulatság.** A gyulafehérvári jogászok e hó 16-án, szombaton nyári mulatságot rendeznek a Lövészkerthben, melynek tisztelt protektorai a következő urak: Bartha Győző törv. bíró, Csiky László kir. ügyész, dr. Emmánuel Győző ügyvéd, Felszegi Lajos törv. bíró, Filip György ügyvéd, Geraszim János törv. bíró, dr. Gál Béla ügyvéd, Gwardazoni János, Kolombán Antal, Korbuly Ignác, törv. bírók, dr. Mayer Ödön, dr. Mácsák János ügyvédek, dr. Mohay Sándor orsz. képviselő, Nemes Sámuel törv. elnök, Novák Ferenc kir. tanácsos polgármester, Oelberg Ottó törv. bíró, Rajnay Ignác, Rejőd József, ügyvédek, Szigeti József törv. bíró, dr. Téri Ödön kir. közjegyző, Veress Jenő táblai bíró. — A rendező bizottság tagjai: Elnök Szilágyi Mihály, alelnökök: ifj. Felszegi Lajos és Geraszim Viktor, titkár Friedmann Gyula, pénztárnok Cserba Béla, ellenőr Gakovich Ernő, továbbá: Daniello Aurél, Kocsis Miklós, dr. Ligeti Lajos, Nemes Józsi, Neuwirth József, Popp Viktor, Reisz Béla és Szudarevics Benedek.

A mulatság tiszta jövedelmét a kolozsvári jogászegyletnek juttatják. Hogy fényesen fog sikerülni, arra eleve is garanciát nyújt a rendezők szép névsora. Ki tudna pompás, kedélyes mulatságot rendezni, ha a jogász nem. A védnökök is (akik városunk legelőkelőbb polgárai) kellő pártolásban fogják részesíteni a mulatságot, a mely zártkörű lesz — nagyon helyesen. Ha az idő kedvezően volna, úgy másnap, vasárnap tartják meg ugyanott. A meghívókat valószínűleg még e hét végén kezdik szétküldeni. Megjegyezzük, hogy a meghívók iránti és egyéb reklamációk, Friedmann Gyula titkárhoz intézendők.

— **A gyulafehérvári postafelügyelőség** szíves figyelmébe ajánljuk, hogy vizsgálja meg a várbeli postahivatalnak az ottani közönséggel szemben gyakorolt állítólagos berzenkedéseit s különösen azt, hogy vajon nevezett postahivatal csakugyan nem hajlandó a közönség ama kívánságát teljesíteni, hogy az egyes feleknek a postán érkezett darabjait a kihordóval kézbesíttesse, hanem e helyett arra akarja erőszakkal az érdekelteket, hogy 50 kr. lefizetése mellett a postahelyiségben „tiőt“ váltsanak és tartanak? Mint-hogy erre nézve egy erősen barátságatlan hangon írt levelet kaptunk, jó lesz, ha a t. felügyelőség idejekorán megszünteti a sérelmes állapotot, nehogy kényszerítve legyünk a közönség jogos kívánságát kielégíteni a kompromittáló levél közlése által.

— **Potya.** Mult számunkban az ev. luth. nőegylet majálisának meghívójáról írtunk és kritikánk alapja az volt, hogy ha a meghívót jóakarattal magyar nyelven is ki akarták nyomtatni, fordultak volna olyan egyénhez, a ki a magyar nyelven jártas. Akárki szívesen megszövegezte volna részükre a meghívót. — Szóba hoztuk más helyen az ev. luth. iskola vizsgáit is, erre pedig az a mellettünk szóló ok vezetett, hogy egy tanítóval ma már elemi iskolát fenntartani nem lehet és az volna a helyes, ha polgártársainak a mai időnek megfelelően berendezett állami iskolába küldenék gyermekeiket és föltagynának e kor igényeinek meg nem felelő iskolájukkal. — Mindkét czikkünkre választ kaptunk most. — Ami a meghívót illeti, arra nézve meggyőződünk a válaszból, hogy polgártársainkat annak kibocsátásában a tiszta jó akarat vezette s az abban előforduló hibákat ők leginkább a nyomdának tulajdonítják. A meghívót nem szándékosan szerkesztették olyan magyartalan módon, hanem jóakarattal arra törekedtek, hogy a magyar szöveg által a magyarság és magyar szellem iránt érzett rokonszenvüket kifejezésre juttassák. Sok olyan helytelenség volt ugyan a meghívóban, a mi abszolúte nem lehetett nyomdhibák; de mégis hiszünk ennek a felvilágosításnak és ilyenformán nem érheti vád a szászokat. Mi különben nem is fogtuk föl olyan tragikusan a dolgot, hanem csak humorosan foglalkoztunk vele. Szívesen konstatáltuk tehát a főbb hibákat azzal a kijelentéssel társítva, hogy a jövőben remélhetőleg olyan emberre bizzák meghívóik szövegezését, a ki magyarul tud. — Végül a mi az iskolát illeti, hiúni akarjuk, hogy az iskola is jó hazafiakat nevel; a mit ohajtunk is, mert Gyulafehérvárt megszoktuk azt, hogy száz polgártársainkat jó hazafiaknak tekintjük. De mégis megmaradunk azon nézetünk mellett, hogy sokkal helyesebb lenne, ha gyermekeiket állami iskolába járatnák. A mindkét nemű gyermekeket együttes tanítása sem helyes. — Ők pedig — bár erről nem tehetnek — iskolájukat nem képesek ellátni a rendes tanerővel. Szász nőegyletünk hazafias irányban működését eddig is bebizonyította és ezt nem vontuk kétségbe.

— **Tekintetes Szerkesztőség!** Becses lapja 26. számának „Ujdonságok“ rovatában „Vizsgák“ cím alatt megjelent közlemény utolsó előtti bekezdésében foglaltakkal szemben az igazságnak tartozom azon kijelentéssel, hogy én mint a városi tanács kiküldöttje jelen voltam a helybeli gör. keleti, gör. katolikus és ágost. evang. felekezeti iskolák érzáró vizsgálatain és azok mindegyikén azt tapasztaltam, hogy azokban az oktatás a törvényeknek megfelelően történik — a magyar nyelv tanítási terjedelme tekintetében is. Teljes tisztelettel Gyulafehérvárt, 1898. július 6-án. Balázs Gergely, városi jegyző.

— **Adóleengedés, adóleírás.** A kormány úgy, mint a mult esztendőben, az idén is segítséget és könnyítést fog nyújtani az adófizetésben azoknak a gazdáknak, a kiket keményen sújtott a kegyetlen időjárás. A pénzügyminiszteriumban már készülnek, hogy

az idén is a lehető legmesszebb menjenek ezen a téren. Az adókedvezések részletes tervét még nem állapították meg; most a földmívelési minisztériumban készül a gazdák károsodásáról szóló statisztika, ezt azután a pénzügyminiszter elé terjesztik, a ki e statisztika alapján fogja megállapítani a segítő-akció részletét. Az előző intézkedések megtételére már az utolsó miniszteri tanácskozáson megkapta a pénzügyminiszter a felhatalmazást.

— **Elfogyott a hold!** Vasárnap éjjel elfogyott a hold. Nem egészen, mert egy darabja megmaradt az alsó szélből, amelyet nem fűdött be a föld

sötét árnyéka. Ugyanis holdfogyatkozás volt és ezt a ritka és érdekes látványt a legközelebbi lehetőségű Gyulafehérvárott is. Bizonyos, a hány csillagvizsgáló van, az mind neki irányította hatalmas távcsöveit az elfogyó holdnak és figyelte a holdfogyatkozást kezdetének pillanatától egészen addig, míg a természet-tünemény véget nem ért. A sétatéren is nagyon sok nézője akadt az érdekes tüneménynek. A holdfogyatkozás nyolcz órakor kezdődött, féltizenegykor volt az elsötétedés maximuma és egy óra négy perczkor ismét fényes, világos volt a hold. Nyolcz órakor, amikor a hold megjelent a szemhatár síkja fölött, tányérját a

föld fél-árnyéka a dél-keleti oldalon már ellepte, úgy hogy ez a része homályosnak látszott. Minél magasabbra szállott aztán a hold, annál sötétebb lett ez a homályos rész: majd 9 óra 2 percz és 9 másodperczkor kelet-dél-keleti része belejutott a föld sötét árnyékába s egyre mélyebben hatolt bele, úgy, hogy elvégre az egész fényes holdtányérból csak egy vékonyka körszelet volt látható. Féltizenegytől kezdve a hold kifetel baladt az árnyékból. Előbb a sötét árnyékból bontakozott ki (12 óra 5 percz 10 másodpercz), azután pedig a fél árnyékból, amelyből 1 óra 4 perczkor és 16 másodperczkor ért ki a teljes világosságba.

Nyílttér.

Foulard-selyem 65krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (résztvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „**MERCATOR**” czimen: **Eckstein Bernát** hirdetési irodájába Budapest, V., Fűrdő-utca 4. intézendők.

Szivattyúkat Tűzfecskendőket

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra
kéz-, járgány- és erőhajtásra,

városi, községi, gazdasági és gyári
tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok iskolák stb. részére.

Bűzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket utcái öntöző-kocsikat, sárkaparókat készit és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- ÉS GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

BUDAPEST, VI., KÜLSŐ VÁCZIÚT 45.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

KRONSTEINER KÁROLY Bécs III Hauptstrasse 120. (saját házában).

Az arany Gremmel kitüntetéssel.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari-bánya és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mészben feloldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában kilónként 19 krtól tefelé szállítanak, és a mi a festék szűrőszűrő-gát illeti, azonos az olajfestékekkel. — **Mintakártya, ugyszintén használati utasítás kíváncsra ingyen és bérmentve küldetik.**

THE PREMIER

CYCLE Co. LTD.
(Hillman, Herbert és Cooper.)

Egyedüli raktár Gyulafehérvár és vidéke részére
Jäger Tamásnál
Gyulafehérvárt.

340—1898. szám

108 1—1

123—1898 szám.

1—1

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróaság 2478—2867/898. számú kiküldött végzése által a Bpesti Melicher Ferencz czég végrehajtó javára alvívcezi Szöcs Károly ellen 245 frt tőke, ennek 1897. év decz. hó 30-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 700 frtra becsült két a 22 és 17 soros vetőgéphez álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3860/1—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Alvinézen a fennírt alperes házában leendő eszközölésére 1898-ik év július hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériutett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelés megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1898-ik évi június hó 19-ik napján.
Hajós István kir. bir. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróaság Pocseny: 12110—12308/97 számú kiküldött végzése által pozsonyi Márschál A. kocsigyáros végrehajtó javára alvívcezi Szöcs Károly ellen 580 frt tőke, ennek 1897. év október hó 20-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1350 frtra becsült 50 szekér széná, és egy gála uri kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az V. 190/1—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Alvinézen a fennírt alperes lakó házában leendő eszközölésére 1898. év július hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériutett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelés megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi követeléseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1898-ik évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyula-Fehérvárt, 1898-ik évi Junius hó 28 napján.

Hajós István kir. bir. végrehajtó.

A. m. kir.

államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, Váci-körut 32. sz.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült **gőzcséplőgarnitúráit**, ipari célokra alkalmas „**Compound**” **lokomobiljait**, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolót, Stibor-féle körtüréseit,

Milleneum kaszáló- és aratógépeit,

továbbá **SACK**-féle ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott. Papp Györgynél püs. lyc. Gyulafehérvárt.